

اثربخشی آموزش مهارت های مثبت اندیشی بر پیشرفت تحصیلی و سازگاری دانش آموزان

ناصر محمدی احمد آبادی^۱، اکبر ذوالفقاری^۲، سحر خاموشی^۳

۱- استادیار گروه علوم تربیتی، بخش روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور

۲- استادیار گروه علوم سیاسی، بخش علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور

۳- دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم تربیتی، بخش روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش مهارت های مثبت اندیشی بر پیشرفت تحصیلی و سازگاری دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوره دوم شهر یزد بود. طرح پژوهش حاضر، نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوره دوم شهر یزد در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۶ بود. به منظور اجرای پژوهش به روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای ۳۰ دانش آموز انتخاب گردید، سپس نمونه منتخب به صورت تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. گروه آزمایش طی ۱۰ جلسه نود دقیقه ای تحت آموزش مهارت های مثبت اندیشی قرار گرفتند. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه سازگاری سینها و سینگ (۱۹۹۳) بود. از معدل دانش آموزان برای سنجش پیشرفت تحصیلی آنها استفاده شد. برای تحلیل داده ها از آزمون های توصیفی و آزمون های استنباطی از جمله تحلیل کوواریانس تک متغیره و چند متغیره استفاده گردید. نتایج نشان داد میانگین نمرات پیشرفت تحصیلی و سازگاری در گروه آزمایش در مرحله پس آزمون نسبت به گروه کنترل تفاوت معنی داری داشت. به عبارت دیگر گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل افزایش معنی داری را در نمرات پیشرفت تحصیلی و سازگاری بعد از دریافت آموزش نشان دادند. یافته ها حاکیست که آموزش مهارت های مثبت اندیشی عامل تاثیرگذار مهمی بر افزایش پیشرفت تحصیلی و بهبود سازگاری دانش آموزان است.

کلیدواژه ها: آموزش مهارت های مثبت اندیشی، پیشرفت تحصیلی، سازگاری، دانش آموزان.